

Samling af Afgørelser

Sag C-309/12

**Maria Albertina Gomes Viana Novo m.fl.
mod
Fundo de Garantia Salarial IP**

(anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tribunal Central Administrativo Norte)

»Præjudiciel forelæggelse — direktiv 80/987/EØF — direktiv 2002/74/EF — beskyttelse af arbejdstagerne i tilfælde af arbejdsgiverens insolvens — garantiinstitutioner — begrænsning af garantiinstitutionernes betalingsforpligtelse — løntilgodehavender, der er forfaldet mere end seks måneder forud for anlæggelse af et søgsmål med påstand om, at arbejdsgiveren erklæres insolvent«

Sammendrag – Domstolens dom (Femte Afdeling) af 28. november 2013

Socialpolitik — tilnærmelse af lovgivningerne — beskyttelse af arbejdstagerne i tilfælde af arbejdsgiverens insolvens — direktiv 80/987 — begrænsning af garantiinstitutionernes betalingsforpligtelse — national ordning, som udelukker løntilgodehavender, der er forfaldet mere end seks måneder forud for anlæggelse af søgsmål med påstand om, at arbejdsgiveren erklæres insolvent — lovlig

(Rådets direktiv 80/987, som ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/74)

Direktiv 80/987 om tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivninger om beskyttelse af arbejdstagerne i tilfælde af arbejdsgiverens insolvens, som ændret ved direktiv 2002/74, skal fortolkes således, at det ikke er til hinder for en national lovgivning, der ikke stiller garanti for løntilgodehavender, der er forfaldet mere end seks måneder forud for anlæggelse af søgsmål med påstand om, at arbejdsgiveren erklæres insolvent, selv om arbejdstagerne inden påbegyndelsen af denne periode på seks måneder har anlagt en retssag mod deres arbejdsgiver med henblik på fastsættelsen af størrelsen på tilgodehavenderne og tvangsinddrivelsen heraf.

For det første tildeler nemlig både det oprindelige direktiv 80/987 og det ændrede direktiv 80/987 medlemsstaterne muligheden for at begrænse betalingspligten ved at fastsætte en referenceperiode eller en garantiperiode og/eller et loft over betalingerne. Følgelig er det ændrede direktiv 80/987 ikke til hinder for, at en medlemsstat som starttidspunkt for referenceperiodens beregning fastsætter datoen for anlæggelse af søgsmål med påstand om, at arbejdsgiveren erklæres insolvent. Tilsvarende kan en medlemsstat, hvis den vælger at benytte sig af muligheden for at begrænse garantien ved fastsættelse af en referenceperiode, vælge at begrænse denne referenceperiode til seks måneder, når blot den garanterer udbetaling af lønnen i de sidste tre måneder af arbejdsforholdet.

For det andet er formålet med det ændrede direktiv 80/987 kun en minimumsbeskyttelse af arbejdstagere i tilfælde af arbejdsgiverens insolvens. I denne forbindelse viser bestemmelserne vedrørende medlemsstaternes mulighed for at begrænse deres garanti, at det med dette direktiv knæsatte system tager hensyn til disse staters finansielle kapacitet og forsøger at bevare

garantiinstitutionernes finansielle ligevægt. Selv om de tilfælde, hvor det er tilladt at begrænse garantiinstitutionernes betalingspligt vedrørende løntilgodehavender skal fortolkes strengt, må denne fortolkning således ikke medføre, at den mulighed for at begrænse nævnte betalingsforpligtelse, der er udtrykkeligt forbeholdt medlemsstaterne, gøres illusorisk.

(jf. præmis 22, 27, 29, 31, 32 og 37 samt domskonkl.)